

CONSTRUÏM Municipis feministes

POSEM LA VIDA AL CENTRE. RECUPEREM SOBIRANIES

Recordem que aquest guió és viu, i que s'anirà adaptant i modificant cada a mesura que vagi avançant la campanya.

1. CAMPANYA CONSTRUÏM MUNICIPIS FEMINISTES:

1.1. Objectius

1.2. Organització

1.3. Calendarització

1.4. Recursos

1.5. Presentació de la campanya

2. EXPLOTACIÓ I SALUT

2.1. Explicació de la violència

2.2. Recursos disponibles

3. OCI I COSIFICACIÓ

1. CAMPANYA CONSTRUÏM MUNICIPIS FEMINISTES:

1.1. OBJECTIUS:

Objectiu general

Donar una resposta als feminicidis que vagi més enllà de la denúncia. Una que visibilitzi i combati el conjunt de mecanismes socials i polítics que el possibiliten i l'avalen. Partim de la constatació que la seva denúncia sovint ens condueix a la impotència, en tractar-se d'un fenomen que, tot i tenir una plasmació molt concreta i cruenta en forma d'assassinat, és fruit d'un sistema ideològic que actua en els plànols material i simbòlic, que són els que cal identificar i desmantellar.

Partint de la idea que els feminicidis són la punta de l'iceberg d'un sistema de violència invisibilitzat, al llarg d'aquesta campanya s'abordaran els diferents eixos de violència que possibiliten que existeixin els assassinats de les dones pel fet de ser dones. Per exemple, d'abril a maig es treballarà l'eix d'explotació i salut. I de maig a juny, oci i cosificació.

Objectius concrets

- *Denúncia dels mecanismes de violència i control pel manteniment del sistema patriarcal capitalista. Visibilitzar i denunciar com es materialitza això a les vides de les dones als Països Catalans.*

Es desenvoluparan accions de carrer i comunicatives per tal de visibilitzar els diferents mecanismes de violència i control. A part, aquesta denúncia es traslladarà i aterrarà a la realitat de cada territorial.

- *Formació interna de la militància entorn a aquest àmbit.*

Per cada eix de violència hi haurà una borsa de ponents a disposició de les assemblees i també tot un seguit d'articles i materials per poder formar-se.

També demanem que cada territori aporti possibles ponents o materials que considerin que poden ser interessants.

- *Treballar en clau a nivell de xarxa feminista.*

Aquesta campanya, està impulsada a nivell d'Esquerra independentista amb la campanya Prou Feminicidis, però que la CUP desplegarà a nivell municipalista i adquireix el nom de

«Costruïm municipis feministes». Això ens permetrà treballar les problemàtiques en clau més global i treballar-la en diferents àmbits de lluita.

Però també té com a objectiu principal donar valor i protagonisme al moviment feminista i, per tant, fer un treball colze a colze i tenir molt en compte les seves aportacions.

- Iniciar un laboratori de polítiques feministes i un procés de reflexió de què impliquen uns municipis feministes.

Es realitza un recull de les polítiques feministes que s'han desenvolupat als municipis que estarà a disposició de totes les assemblees. Es farà una sistematització d'aquestes polítiques classificant-les en polítiques fetes a govern, a l'oposició i a carrer. A més, per cada eix temàtic, es faran propostes models per presentar arreu, acompanyant sempre amb treball a carrer.

Aquesta proposta obrirà un camí de treball i formació entorn a què impliquen uns municipis feministes. Es realitzaran unes jornades de formació amb temàtiques concretes.

1.2. Calendarització de la campanya:

La campanya coordinada amb la TEI Feminista té una durada fins a principis del 2018.

Cada dos mesos s'aborda algunes de les manifestacions de violència que acaben generant els feminicidis.

Les temàtiques aprovades per TEI són¹:

- Abril/ maig : dona, explotació i salut
- Juny / juliol/agost: oci, sexisme i cosificació
- Setembre/octubre: educació, socialització i violència 2.0
- Novembre/desembre: feminicidis
- Gener/febrer: violència institucional

Per cada eix es crearà un grup de treball d'on hi sortiran les propostes a treballar. D'aquest grup en sortirà una explicació de la violència, els objectius específics a treballar i accions. Algunes de les accions estaran pensades per a que les desenvolupi una organització concreta. Per exemple, la CUP presentarà una moció als ajuntament per lluitar contra la publicitat masclista subvencionada pels municipis.

¹ Aquestes temàtiques estan subjectes a canvis

Qualsevol dona de les organitzacions que participen a la campanya pot participar d'aquests grups de treball.

1.3. Organització de la campanya:

- **Assemblea de dinamitzadores de campanya:** Cada mes i mig es farà una reunió de totes les dinamitzadores de la campanya on s'aprovarà la proposta feta pel grup de treball de la TEI i on es coordina cada eix. D'aquest grup hi participen una persona del Secretariat nacional i de l'Àrea d'acció estratègia, que es des d'on s'impulsa la campanya.
- **Grup motor nacional.** (Grup de 3 o 4 persones) Farà tasques de coordinació i execució. Requerirà trobades més constants mínim un cop cada 15 dies.
- **Grups territorials:** Cada territorial ha de tenir com a mínim dues dinamitzadores de campanya per assegurar el desplegament d'aquesta a nivell local o territorial.
Assegurar dues persones a nivell territorial que siguin dinamitzadores de campanya. Hem d'assegurar que aquestes dues persones puguin fer la tasca d'impulsar la campanya al territori.
Cada Assemblea Local o Territorial pot treballar el tema que cregui convenient en funció de com vegi l'encaix amb el moviment feminista o prioritzar un tema o altre.

Qualsevol persona pot participar de la campanya, és un espai mixte, però als grups de treball de cada eix només podran participar dones, lesbianes i trans.

1.4. Comunicació interna:

Si esteu interessades en participar de la campanya podeu enviar un correu a municipisfeministescup@gmail.com. També podeu contactar amb l'alliberada territorial de cada assemblea territorial.

Hi ha una llista de correu on s'estableix la comunicació interna de les dinamitzadores de campanya i una carpeta compartida on podrem tenir el recull de tot el material.

Alguns dels recursos que trobarem a la carpeta compartida són:

- Les actes de les reunions de dinamitzadores.

- Borsa de formacions, articles, materials, etc.
- Totes les polítiques feministes realitzades per les assemblees de la CUP arreu dels PPCC. Aquestes estaran classificades per: Al govern / oposició / a carrer.
- Els diferents eixos treballats. Dins de cada carpeta hi trobarem el contingut, les mocions model i els recursos corresponents.
- Llista de col·lectius feministes dels PPCC.
- Llista de les dinamitzadores de campanya, per així facilitar la coordinació amb les companyes de la territorial.

2. PRESENTACIÓ DE LA CAMPANYA

Comunicat llegit a la roda de premsa de les dones de l'esquerra independentista

9 de maig del 2017

Aquest mes de maig iniciem des de totes les organitzacions de l'esquerra independentista una dinàmica de treball conjunt amb l'objectiu de denunciar els feminicidis i combatre'n les causes, o si més no, afegir-hi el nostre granet de sorra a aquesta lluita que en aquests moments sentim que és la punta de llança del moviment feminista dels Països Catalans i d'arreu del món.

Per nosaltres, els feminicidis són la part més visible de les violències que patim les dones. Són la punta de l'iceberg d'un sistema de violència invisibilitzat. Una violència que considerem estructural i funcional al sistema capitalista-patriarcal, és a dir que no es tracta pas d'una xacra social o tara del sistema, sinó que les seves arrels són profundes i és fruit d'un sistema ideològic que actua en els plànols material i simbòlic, que són els que cal identificar i desmantellar.

És per això que volem assenyalar tots els responsables i sostenidors d'aquest patriarcat capitalista.

I volem parlar-ne des del Raval, per ser el lloc en què va morir l'última dona assassinada per la violència masclista als Països Catalans.

Som aquí doncs per l'Antonieta, la Carmen, la Glòria, la Dolores, la Leydi, la Margaret, l'Amparo, per les dues dones més de les quals no en sabem el nom i per

GUIÓ DE LA CAMPANYA CONSTRUÏM MUNICIPIS FEMINISTES

totes les dones assassinades pel fet de ser dones a les que també cal retre homenatge.

L'EI ens posicionem en contra dels feminicidis, dels assassinats de dones perpetrats per homes motivats per l'odi, el menyspreu o el sentit de possessió cap a les dones.

No podem tractar els feminicidis com a delictes aïllats, ja que aquests són la punta de l'iceberg d'un sistema de dominació que fomenta la violència contra les dones i que està molt arrelat en els ciments de la nostra societat. A la nostra societat. Mostra d'això en són les notícies dels mitjans de comunicació en què es minimitza, conscientment o inconscient, el caràcter masclista de l'agressió o es busca una justificació emparada en el comportament de la dona agredida. *Imagineu què hagués passat si el 2016 haguessin estat assassinats 36 aficionats a futbol pel simple fet de ser aficionats al futbol?*

Volem parar els peus a les veus que dia a dia ens diuen que les feministes exagerem, que també hi ha homes agredits per dones, que parlen de denúncies falses... Són les mentides que el masclisme fa servir per protegir-se davant l'evidència que és l'origen de les agressions i que tots aquells que callen en són còmplices.

La violència masclista és present en tots els àmbits de la nostra vida, ens precaritza i atempta contra els nostres drets humans més bàsics. Que la *Llei Orgànica 1/2004 de mesures integrals contra la violència de gènere* només contempli les agressions produïdes en l'àmbit de la parella és una forma d'amagar el seu caràcter estructural fruit d'una estructura social on les relacions entre homes i dones són profundament desiguals, on les dones som tractades com a persones mancades de llibertat, respecte i capacitat de decisió.

La violència forma part de tots els àmbits de la vida d'una dona, des de l'assetjament sexual a l'espai públic, a la feina i als centres educatius, fins al cinema, la publicitat i la televisió que ens bombardegen constantment amb imatges que ens degraden i ens mostren com a objectes, educant-nos des de petites a pensar que se'ns valorarà en funció de la nostra aparença física i no per allò que siguem capaces de fer, dir o pensar; educant-nos en un amor romàntic que ens fa passives i submises i no lliures.

GUIÓ DE LA CAMPANYA CONSTRUÏM MUNICIPIS FEMINISTES

Aquesta infravaloració de les dones és el que fa possible el masclisme al món laboral, on els nostres salaris són de mitjana un 26% més baixos que els dels homes, fins i tot per fer la mateixa feina. Se'ns segrega en base al nostre sexe per ocupar els llocs de treball amb pitjors condicions. Les reduccions de jornada continuen sent patrimoni quasi exclusiu de les dones, amb la conseqüent reducció del sou i disminució de les oportunitats de promoció professional.

Ens han venut com el gran avenç l'allargament del permís de paternitat fins a un mes, això seria una bona notícia si no fos perquè en no ser d'obligat compliment, a la pràctica és paper mullat.

Tenim les pensions més baixes i moltes de nosaltres treballem en l'economia submergida. Se'ns explota fora de casa, i dins de casa se'ns adjudica el rol de cuidadores i s'espera de nosaltres que renunciem als nostres projectes personals i professionals per tenir cura dels qui tenim al nostre voltant, a costa de la nostra autonomia. Tot plegat ens aboca a una situació d'empobriment i dependència del salari masculí, que pot ser realment perillosa per la nostra salut i la nostra vida.

No és casual que a mesura que han anat empitjorant les condicions de vida de la classe treballadora, per la disminució general dels salaris, l'encariment dels serveis bàsics i la pèrdua a cop de retallades dels serveis socials que conformaven un pseudoestat del benestar, hagi augmentat la desigualtat entre sexes i la violència cap a les dones en totes les esferes de la vida.

L'àmbit institucional no està exempt de ser esfera perpetuadora d'aquesta violència. Mentre els governs autonòmics s'omplen la boca condemnant els assassinats masclistes, és als Països Catalans on, des dels òrgans judicials, es deneguen el 40% de les sol·licituds d'ordre de protecció, i més concretament, al CAC el 63% de les sol·licituds, el major percentatge a l'estat espanyol, de manera que deixa totalment desprotegides a les agredides. És hora d'exigir a les administracions que prenguin iniciatives que no siguin paper mullat, per molt incòmodes que els puguin semblar, per tal de començar a atacar l'arrel del problema.

Cal modificar la legislació perquè s'ampliï el concepte de violència masclista, més enllà de l'àmbit estrictament afectiu. Cal que hi hagi un reconeixement públic de la desigualtat estructural que es pateix i que aquesta és l'origen de la major part de les agressions que patim les dones en tots els àmbits de la nostra vida. Cal adoptar el

GUIÓ DE LA CAMPANYA CONSTRUÏM MUNICIPIS FEMINISTES

concepte de femicidi i, per tant, incloure dins els assassinats per violència de gènere aquells que siguin fruit d'una violació, els perpetrats per un altre familiar o conegut, els que es donen contra les prostitutes, els d'infants que són víctimes de les relacions familiars de dominació, i aquells que es donen en l'àmbit comunitari. És així com les xifres oficials es veuen pràcticament doblades, de 19 femicidis oficials als Països Catalans el passat 2016, fins a 36 que han estat denunciats pel moviment feminista.

I tot això emparat sota una sistema capitalista que esclavitzava les persones i que empobreix les relacions de veïnatge que són la base de la solidaritat i que han estat una eina de protecció per a moltes dones al llarg de la història. Cal que recuperem la lluita que porten treballant les feministes ja fa molt temps, que ens mostrem fermes en el nostre compromís d'organitzar-nos contra qualsevol agressió. Un compromís que ha de passar per teixir xarxes de sororitat, per crear estratègies d'autodefensa individual i col·lectiva, perquè juntes sempre hem estat més fortes. No deixarem que ens enganyin amb arguments que les altres dones són les nostres pitjors enemigues.

Fortres i unides cal que assenyalem amb valentia tots aquells que sustenten aquest sistema de violència cap a les dones en tots els àmbits, ja estem fartes de lamentar-ne les conseqüències exigim responsabilitats i canvis.

Finalment, volem instar les pròpies organitzacions que formen l'esquerra independentista a treballar des del seu interior per adoptar el feminisme com a eix transversal de lluita, per millorar cada dia en la seva organització interna i no fer passos enrere en el reconeixement de les dones com a motor de lluita i part imprescindible de qualsevol organització revolucionària.

Per això, com a dones de l'Esquerra Independentista, mostrem el nostre compromís ferm per treballar per combatre totes les violències masclistes, dins i fora de les nostres organitzacions, des del reconeixement a la lluita que desenvolupa dia rere dia el moviment feminista. Perquè només amb les dones organitzades, juntes, podrem esclafar tota violència masclista i acabar amb els femicidis.

Avui doncs, comencem una campanya amb la qual volem posar el nostre gra de sorra en aquesta lluita. Volem posar els femicidis sobre la taula, perquè és una

GUIÓ DE LA CAMPANYA CONSTRUÏM MUNICIPIS FEMINISTES

qüestió d'urgència. Per això mostrarem a partir de diferents blocs temàtics diverses violències que formen aquest sistema patriarcal capitalista que ens assassina i ens declara la guerra cada dia. Parlarem d'explotació i salut, perquè com diem ens juguem la vida cada dia, i no només amb la possibilitat que ens assassinin: la càrrega de feina de jornades infinites repercuteix en la nostra salut, i les dades de malalties, tant físiques com psicològiques, feminitzades, en són una clara mostra.

Parlarem d'oci i cosificació, perquè estem fartes de ser vistes com a objectes i no poder gaudir tranquil·lament de les festes perquè ens agredeixen per ser dones, perquè ens converteixen en un producte ja que ens utilitzen com a reclam publicitari, perquè, com sempre hem cridat ben fort, l'alcohol no és mai cap excusa i "no" vol dir únicament "no".

Parlarem de violència institucional, la que exerceixen institucions que com dèiem s'omplen la boca de suposat feminisme fins que la defensa dels drets de les dones topa amb els interessos del capital i d'altres esferes, com a l'hora d'elaborar pressupostos, com amb les retallades que ens augmenten la càrrega laboral, com el finançament d'escoles que segreguen per sexes...

Parlarem, debatrem, ens formarem i actuarem contra cada violència. Com hem dit, les dones, juntes i organitzades, plantarem cara al patriarcat capitalista. Perquè si ens agredeixen com a dones, com a dones respondrem, perquè ens volem vives i amb vides dignes!

3. Primer tram: EXPLOTACIÓ I SALUT

2.1. *Explicació de la violència:*

El patriarcat es defineix com un sistema d'organització social en el que es dona la màxima autoritat social i política a l'home blanc, adult, heterosexual i cap de família. Es basa en un conjunt de relacions de dominació, en les quals es controla les persones segons una jerarquia de sexe, edat i identitat sexual. Una de les principals característiques del patriarcat és la divisió sexual del treball, que predisposa i atorga la realització d' un tipus de tasques diferents a homes i dones. En funció del moment històric i mode de producció, aquestes tasques s'han adaptat. És a dir, aquest sistema s'ha combinat històricament i geogràficament amb diferents sistemes econòmics amb diferents mecanismes de dominació. D'aquesta manera, des de l'origen del patriarcat cada model de producció i cada període de transició ha anat prenent del patriarcat l'aspecte que més li convenia.

Nosaltres parlarem de patriarcat capitalista en tant que actualment aquest sistema econòmic és el capitalisme; un sistema que s'ha beneficiat i ha alimentat el sistema patriarcal, que a través de la divisió sexual del treball, ha assignat diferents rols de gènere a homes i dones en funció del seu sexe. Així doncs, el gènere masculí s'identifica amb el treball productiu, amb ser l'encarregat principal dels ingressos per la subsistència a la llar i a la unitat familiar, i el gènere femení amb el treball reproductiu i de cures, a qui se li otorga el rol de ser la cuidadora, principalment mestressa de casa i portadora d'ingressos secundaris. Per a que això sigui assumit d'aquesta manera és imprescindible la socialització de gènere perfectament construïda i articulada per tal que en funció del sexe biològic des de neixament se'ns ensenyi a "ser" home o dona a través de la família, l'escola els mitjans de comunicació..etc. Totes elles coincideixen a transmetre una idea de dona sensible, afectuosa, dòcil, comprensiva, pacient, alegre, etc.

Aquesta divisió sexual del treball és el moll de l'òs per entendre les relacions d'explotació que es donen en l'àmbit de la llar i al laboral.

La llar no ha de ser concebuda mai com un espai privat i cal tenir present que és un espai social on es donen desigualtats, discriminacions i explotacions. Les dones es troben abocades a assumir les responsabilitats de la llar i d'organitzar i conciliar temps i treball, ja que probablement la majoria de dones tenen presència també en la vida productiva-laboral (sigui o no formal o legal). A més, les responsables del manteniment i cura de les llars sovint

GUIÓ DE LA CAMPANYA CONSTRUÏM MUNICIPIS FEMINISTES

són les que vetllen, en gran mesura sense ser-ne conscients, que la llar segueixi sent una de les eines de socialització bàsica més importants on s'aprenen, es trasmeten i reproduïxen valors i relacions patriarcals i capitalistes. Són el conjunt de violències estructurals, així com els valors morals entorn la família i les relacions socials, els que actuaran com a perpetuadors i els que faran que, fins i tot, qüestionar el model generi culpa, frustració o ansietat (renegar de les cures, ser mala mare-filla-neta, etc.). Psicològica i físicament, això porta a l'esgotament total de les dones, moltes de les quals desenvolupen malalties de tipus nerviós o depressiu a les que sovint se'ls resta credibilitat. Segons el col·legi oficial de psicòlegs les dones pateixen tres vegades més depressió que els homes. Aquest fet no és casualitat, ni un fet biològic sinó que té la seva arrel en la duresa del sistema patriarcal.

Però la lògica de l'economia de mercat del capitalisme patriarcal també es basa en la divisió social i sexual jerarquitzada per tal d'implementar i perpetuar les desigualtats estructurals en les condicions laborals.

L'actual organització social del temps i dels treballs, que normalitza la doble presència de les dones a l'esfera productiva i reproductiva, alhora és la que, en els darrers anys, ha fet parlar de "conciliació" de la vida laboral i familiar per part de les dones, amb mesures com la mitja jornada laboral per tal que aquestes puguin dedicar l'altra mitja jornada a l'esfera reproductiva. A més, es manté la idea que el **salari femení és secundari** i complementari del salari principal masculí, de manera que és més ràpidament prescindible i vulnerabilitzat. Pel que fa al paper de la dona al mercat laboral, la majoria de les professions amb més presència de dones són extensions del treball de cures sostingut històricament per les dones a les llars fins al punt que es generen **categories laborals diferents** per a dues feines iguals en funció de quina és la construcció social entorn del responsable de la feina (oficials de tercera vs. planxadores). Totes aquestes manifestacions de la divisió sexual del treball són les que acaben derivant en el fet que les dones concentren la majoria de **contractacions a temps parcial, jornades laborals més curtes, percepció de salaris de fins a un 26% per sota dels dels homes, reconeixement diferencial de la feina, sostres de vidre**, etc. A més, unes pitjors condicions durant la vida laboral impliquen cotitzacions més baixes i per tant suposen **pitjors prestacions** en aquells períodes en que les dones estan fora del mercat laboral (atur, jubilació, etc).

GUIÓ DE LA CAMPANYA CONSTRUÏM MUNICIPIS FEMINISTES

Tampoc podem oblidar que la incorporació massiva de la dona al mercat laboral sense variar la construcció social de la seva responsabilitat sobre el treball reproductiu i de cures ha suposat, a més, que s'instaurés un grau més de jerarquització i explotació entre dones, establint-se una **cadena de transmissió de cures**. Aquest fet suposa la contractació, sovint de forma completament irregular i precària, d'altres dones (migrades o amb risc d'exclusió social per situacions d'atur cronificat, etc) per a treballar a les llars de les dones incorporades al món laboral. Aquest fet suposa la contractació d'altres dones per a treballar a les llars de les dones incorporades al món laboral. Sovint aquestes són dones migrades, amb risc d'exclusió social per situacions d'atur cronificat, que sovint treballen de forma completament irregular i precària. Fet que en el moment de perdre la feina, sigui pels motius que sigui, no tindran cap dret, i a efectes de prestacions seran com les persones que no han treballat mai.

Cal tenir present, a més, que la implementació dels serveis públics entesos com una forma de salari indirecte que percep la classe treballadora per a poder sostenir la vida a l'hora que participa de la dinàmica d'explotació laboral capitalista són, alhora, espais de socialització i assumpció col·lectiva de les cures que cal defensar i blindar. El desmantellament progressiu d'aquests serveis (escoles, centres de salut pública, centres d'atenció a persones depenents, etc) suposa el retorn a les llars de les dones, que han d'assumir a la mal anomenada esfera privada tot aquell treball reproductiu. En aquest sentit, pràcticament el **90% de les excedències** que s'agafen per a atendre a persones depenents (infants, malalts crònics, gent gran...) és per part de les dones.

La doble jornada de treball que hem d'assumir les dones, sumada a l'empitjorament de les condicions econòmiques, empitjora clarament la nostra salut física i mental. El 70% de les dones a l'Estat Espanyol han consumit algun cop somnífers o tranquil·litzants. Per altra banda, les malalties englobades dins la síndrome de sensibilitat central: fibromialgia, fatiga crònica,... el 80% de les afectades són dones. Malalties que han estat poc estudiades i que ara per ara el seu diagnòstic costa de fer.

Són tots aquests motius els que porten a parlar de la **feminització de la pobresa** i del **rostre femení de la crisi**, ja que en èpoques de crisi econòmica en que les desigualtats i els mecanismes d'explotació s'accentuen, són les dones les primeres en patir les conseqüències dels ajustos que fa el capitalisme patriarcal per sostenir-se i perpetuar-se.

- Com ho traslладem al nostre territori? Quines lluites o reivindicacions estan actives al nostre municipi o territori?

Aquest apartat no és per omplir-lo des de nacional, sinó per convidar a tenir a les assemblees a reflexionar sobre aquestes preguntes i com desplegar de forma aterrada aquest eix a arreu dels Països Catalans.

Des de l'assemblea de dinamitzadores de campanya animem a les assemblees a **visibilitzar totes les lluites sindicals i sociolaborals que estiguin feminitzades:**

Treballadores de Servei Atenció Domiciliària, Servei de Teleassistència, dones que treballen en els circuits de violències masclistes, el servei d'àpats a la llar, treballadores de residències de gent gran, de CRAES, de centres ocupacionals, les Kellys, etc. Aquests són alguns exemples de sectors que estan en lluita al seu lloc de feina, malgrat que no tenen ressò.

2.2. RECURSOS DISPONIBLES

A la carpeta compartida que totes les dinamitzadores de campanya tenen accés, trobaran:

- Propostes d'accions

- Material gràfic per fer córrer per xarxes

- Recull de polítiques feministes

- Recull de material i propostes de formació entorn l'explotació i la salut.

3. Segon tram: OCI I COSIFICACIÓ

3.1. COSIFICACIÓ I PRESSIÓ ESTÈTICA

Cosificar significa fer ús de la persona o la seva imatge com a objecte sexual, que ha de ser explotat o exposat. El capitalisme pretén fer servir els nostres cossos per al seu benefici: com a mercaderies per augmentar les vendes, creant models de dones objecte, perfectes per al plaer dels homes, models de dones amb cossos irreals, uniformitzats i inassolibles. Extén la cultura de què les dones no valem per nosaltres mateixes sinó per al plaer i el benefici dels homes i del capitalisme mitjançant el mecanisme de la pressió estètica i l'estereotip de dona ideal (i impossible d'assolir) bonica i eternament jove que genera frustració, obsessió i riscos per la salut. La pressió estètica inclou l'aplicació de mesures estrictes en l'alimentació, medicació i operacions quirúrgiques, per tal d'arribar a aquest ideal de bellesa. D'aquesta manera s'enforteixen cada vegada més els estereotips de gènere, que consoliden i perpetuen els rols imposats per la societat patriarcal i capitalista que s'associen a cada gènere. Dia rere dia els discursos publicitaris bombardegen uns ideals de bellesa utòpics i irreals, que impossibiliten pensar els propis cossos des de valors i mesures diferents. Els estereotips sexistes atempten contra el propi benestar, autoestima i plaer sexual.

OBJECTIUS

1. Denunciar la publicitat masclista als carrers dels municipis .
2. Denunciar la pressió estètica que patim les dones en l' àmbit laboral
3. Denunciar la pressió estètica com a mecanisme del mercat per lucrar-se i les conseqüències físiques i emocionals que té sobre les dones de totes les edats.
4. Visibilitzar dones referents als municipis (com a resposta a la cosificació): polítiques, científiques, lluitadores – Respondre a la cosificació sexual visibilitant que les dones som més que un cos.

ACCIONS

- 1.1 Retirada publicitat masclista als carrers. Entrar una moció als plens municipals demanant la retirada de la publicitat masclista als carrers dels municipis, garantir que des de les institucions no es faci publicitat masclista i prohibir la presència de "Dones Floreros" en grans esdeveniments. (CUP)

Aquesta acció requereix:

- Mocions i feina institucional als ajuntaments
- Denúncia al carrer: “les dones no som objectes” i visibilitzar models de cossos no normatius.

2.1 Pressió estètica a l'àmbit laboral (COS):

Recopilatori de reflexions elaborades per treballadores del sindicat per difondre a les xarxes.

3.1 Denúncia grans esdeveniments: com va fer Arran amb la passarel·la 080, etc.

3.2 Fer articles fent servir algun d'aquests esdeveniments com a excusa per a contextualitzar amb que és violència masclista, un altre mecanisme de sotmetiment de les dones. Es publicarà a l'accent i/o la directa i altres, no només als portals de les organitzacions.

3.3 Fer alguna acció de denuncia en un espai comercial en contra de l'operació bikini, rebaixes... sabotatge de publicitat.

3.4. Fer una borsa de proveïdores de samarretes amb tallatge real.²

3.1. OCI

Per la major part de la societat els espais d'oci, representen un parèntesi dins la rutina quotidiana. Són moments viscuts com una ruptura amb l'ordre establert. Malgrat siguin espais de diversió i evasió, no podem oblidar que les dues esferes (espai festiu i quotidià) s'alimenten mútuament, i tot el que succeeix a nivell simbòlic incideix en la construcció social real, i viceversa.

Per aquest motiu, els espais d'oci i festes no són illes aïllades, ja que s'hi representen les identitats, els valors, les estructures i les ideologies imperants, amb totes les seves respectives discriminacions, jerarquies i relacions de poder. Al veure's reflectit reflectit el model de societat en el que vivim, tenim l'oportunitat per a transgredir allò que està pre-establert i assolir canvis que mica en mica puguin anar incidint en la transformació social.

²INDICACIONS

- Fer ús d'un discurs bàsic i llenguatge planer que arribi, per tal de promoure la conscienciació.

Quan anem a algun centre comercial es solen generar situacions violentes amb les treballadores, cal que es pensi bé com es fa, si cal que algú parli amb elles en calma, etc. També hi ha llocs molt flagrants: princetonlandia, dones amb patins, prioritzem accions contundents en aquest tipus d'espais.

-Les accions que proposem les faran dones. Els homes no poden dir a les dones “Dona allibera't”, sobretot en aquest tema els homes no han de donar lliçons de feminisme a les Dones. Els homes poden assumir feines més invisibilitzades, com encartellar, fer tasca de seguretat, moure les xarxes socials.

- **IMPORTANT!** Molta feina d'aquesta s'ha fet des de col·lectius locals, cal que els tinguem referenciats, no ens apropiem de la feina, visibilitzem qui ho ha fet!

La construcció d'espais d'oci feministes i populars ha de ser un procés continu, crític i de presa de consciència, que passi pel qüestionament individual i col·lectiu, responsabilitzant totes les persones i agents a treballar-hi, ja que res ni ningú es lliure de la influència del patriarcat i el capitalisme

OBJECTIUS DEL BLOC

1. Iniciar o seguir treballant en els protocols d'abordatge de violència masclista en espais d'oci. No només centrar-se en els espais de festa major sino també en espais diaris com els Casals. Visibilitzar aquesta feina.
2. Treballar amb els diferents col·lectius feministes del nostres territoris.
3. Visibilitzar i denunciar la cosificació sexual de les dones en la música, Discoteques i altres espais de festa més enllà dels nostres espais.

ACCIONS A REALITZAR

1. Recollir materials realitzats pels diferents col·lectius feministes del país i recollir:
 - 1.1 Fer visible la feta i fer una recopil·lació d'eines interessants.
 - Carpeta compartida de música de reproducció no sexista.
 - Utilitzar la Base de Dades de la **Fusa Activa** i anar-la omplint.
- PAÍS VALENCIÀ [ja llençada]:
https://docs.google.com/spreadsheets/d/1I_S_va-JDPbjd4zHuYmbBGhMC0KznmJPVaRT_OsqtLH4/edit#gid=0
- BALEARS [ja llençada]:
<https://docs.google.com/spreadsheets/d/1TZyj6mdoPXE2hCMs7HaHKM3aQoTfFb4JlswbNokE1To/edit#gid=0>
- CATALUNYA [ja llençada]:
https://docs.google.com/spreadsheets/d/1RdwxJMdVe0EdC8SqYdhxOOYPo0a_7uypqo7KJd-a_Is/edit#gid=0
- Protocols per les festes feministes: protocols per festes de gestió popular i protocols treballats des de l'institució.
 - Falca a Roba estesa per estendre a les festes populars sobre les festes feministes.
 - Tenir una borsa d'empreses que facin samarretes amb un tallatge real.

Tenir en compte: **QUÈ HA DE TENIR EN COMPTE UN ESPAI D'OCI FEMINISTA?**³

- **MODEL D'ORGANITZACIÓ.** Per tal que les festes del poble siguin per a tothom, és necessària la participació de totes i tots en l'organització. Les festes són del poble i per al poble, per la qual cosa és imprescindible tenir el punt de vista de tota la ciutadania. Tant els grups de dones com les dones individualment han de formar part dels grups organitzadors, ja que, així, s'inclouran totes les necessitats, interessos i la participació de totes les persones. També és imprescindible que el model d'organització garanteixi l'horitzontalitat i l'opció que totes les persones puguin ser part de les decisions.
- **PROGRAMA FESTIU.** A l'hora de definir el programa de festes, cal integrar activitats que promoguin la participació de les dones. També cal intentar visibilitzar l'aportació (invisibilitzada) que les dones fan a la cultura, tot impulsant activitats amb què les dones siguin també protagonistes mostrant, d'aquesta manera, referents. En aquest sentit, la música és molt important, ja que és un element indispensable en la majoria de festes; caldrà vetllar perquè els referents musicals no només siguin masculins, que no hi hagi música sexista, etc. També cal que els horaris de les activitats siguin inclusius.
- **IMATGE.** És necessària una lectura feminista de les festes i, a l'hora de fer-ne propaganda, caldrà cuidar la referencialitat de totes les persones, evitant el referent únic androcèntric i traient a la llum nous models de diversitat.
- **REPARTIMENT DE TASQUES.** Com a conseqüència dels nostres processos de socialització, tots i totes tenim inèrcies i és fàcil fer un repartiment de tasques basat en els rols de gènere.
- **GESTIÓ DE L'ESPAI PÚBLIC.** Un altre efecte del patriarcat és que les dones tinguem limitada la plena ciutadania als espais públics, i que la nostra presència estigui condicionada pel "puc o no puc?", mentre que els homes es debaten en el "vull o no vull?". El "terror sexual" ens vulnerabilitza i, constantment, ens assetja el temor que ens "pugui passar res". Cal cuidar els espais en què desenvolupem les nostres festes, els accessos i assegurar-se que totes les persones puguin gaudir-ne sense la seva llibertat es vegi alterada.
- **PREVENIR LES AGRESSIONS SEXISTES.** Les festes són un espai més què poden donar-se agressions sexistes; és imprescindible, doncs, prendre mesures de prevenció i crear recursos perquè les festes siguin espais lliures per a totes i tots.

³ Informació facilitada per l'Assemblea de dones feministes de Gràcia

GUIÓ DE LA CAMPANYA CONSTRUÏM MUNICIPIS FEMINISTES

Per això, a més de treballar el tema en l'organització, la propaganda és un recurs molt útil per la prevenció i per a deixar clar el rebuig a tot tipus d'agressions i agressors. Treballar l'autodefensa feminista també és un recurs eficaç i indispensable. A més a més, la interpel·lació a les institucions perquè assumeixin la seva responsabilitat pública quant a aquest tema és també important.

IMPORTANT! Molta feina d'aquesta s'ha fet des de col·lectius locals, cal que els tinguem referenciats, no ens apropem de la feina, visibilitzem qui ho ha fet! A nivell de Barcelona s'està movent un espai de col·lectius feministes que han treballat el tema dels protocols i junts estan elaborant un document de bones pràctiques i exigències concretes a l'administració. S'ha de respectar aquest espai i el seu temps i quan tinguin el document publicat, reconèixer la tasca del moviment feminista, donar-hi bombo però sobretot, integrar-lo en les pràctiques quotidianes.